

Изм. №20-00-100/04.04.2017 г.

ЗКПО – чл. 204, ал. 1, т. 2

ЗДДС – чл. 70, ал. 1, т. 2

В дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ е постъпило Ваше писмено запитване, прието с вх. №20-00-100/...2017 г. във връзка с прилагането на разпоредбите на **Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО) и Закона за данъка върху добавената стойност (ЗДДС).**

В запитването е изложена следната фактическа обстановка:

Дружеството е специализирано счетоводно предприятие по смисъла на **Закона за счетоводството (ЗСч)**, което има абонаментни договори за извършване на текущо счетоводно обслужване на различни дружества. Често дружествата клиенти разходват средства за покупка на минерална вода, сумите за които макар и в несъществен размер, имат регулярен характер. Въпросните разходи са възприети и облагани като разходи за представителни цели по реда на чл. 204 от ЗКПО. За целите на ЗДДС не е ползвано право на данъчен кредит при покупката на минерална вода или като административен разход за питейна вода. Същевременно, по фактурите за доставка на питейна вода за офиси, складови бази и др., издавани от В и К операторите (напр. Софийска вода), се признават разходите за целите на ЗКПО и са с право на данъчен кредит.

Във връзка с изложената фактическа обстановка е поставен следният въпрос:

Как се третират разходите за покупка на минерална вода за целите на ЗКПО и ЗДДС, с уточнението, че водата е за употреба в офиса от служителите на дружеството, а не за минерална вода и други напитки, закупени с представителен, развлекателен и друг характер?

Предвид изложените обстоятелства, въпросът и относимата към тях нормативна уредба, изразявам следното становище:

Относно прилагане разпоредбите на ЗКПО

Разходите за В и К услугите, фактурирани от доставчика им – оператор по договора за присъединяване (напр. Софийска вода), са част от консумативните разходи, свързани с използването на имота – офиса. Консумативните разходи за използването на сграда или част от нея са данъчно признати, когато имотът се използва във връзка с дейността на дружеството и отчетените разходи са документално обосновани по смисъла на чл. 10 от ЗКПО.

Бутилираните води попадат в обхвата на законовото определение на понятието „храна“, дадено в §1, т. 12 от ДР на **Закона за храните** – ДВ, бр. 90/1999 г., където при изброяването на отделните „групи храни“ са включени и „безалкохолни напитки и бутилирани натурални минерални, изворни и трапезни води“.

Според изложените в запитването съображения, минералната вода не се предоставя по реда на чл. 285, ал. 1 от **Кодекса на труда (КТ)** и **Наредба №11 от 21.12.2005 г. за определяне условията и реда за осигуряване на безплатна храна**

и/или добавки към нея – ДВ, бр. 1/2006 г. (отнася се за предприятия със специфичен характер и организация на труда), т.е. не е в изпълнение на нормативен акт, респективно не е приложима разпоредбата на чл. 11 от ЗКПО, съгласно която разходите, определени като задължителни с нормативен акт, се признават за данъчни цели и не се облагат с данък върху разходите.

В случая осигуряването на минерална/ бутилирана вода е с характер на социална придобивка по смисъла на чл. 294, т. 1 от КТ, предоставена от работодателя на служителите в офиса. В този случай данъчното третиране е в съответствие с разпоредбата на чл. 204, ал. 1, т. 2 от ЗКПО, т.е. като социални разходи, предоставени в натура. За целите на данъчното облагане понятието „социални разходи, предоставени в натура“ е дефинирано в т. 34 на §1 от ДР на ЗКПО.

Когато са изпълнени едновременно изискванията на посоченото определение, разходите за осигуряване на минерална вода на служителите и наетите лица, представляват социални разходи, предоставени в натура, които са облагаеми с данък по чл. 204, ал. 1, т. 2 от ЗКПО. Съгласно чл. 206 от ЗКПО разходът и данъкът върху него се признават за данъчни цели в годината на начисляване и не формират данъчна временна разлика по реда на глава осма от корпоративния закон.

В противен случай – нарушаване на условията, постановени в определението за социални разходи в натура, разходите не се признават на основание чл. 26, т. 1 от ЗКПО – разходи, несвързани с дейността.

Относно прилагане разпоредбите на ЗДДС

Както бе посочено по-горе минералната вода не се предоставя по реда на чл. 285 от КТ, поради което случаят не попада в изключенията на чл. 70, ал. 3 от ЗДДС. В резултат на това за закупената вода на основание чл. 70, ал. 1, т. 2 от ЗДДС не възниква право на приспадане на данъчен кредит, тъй като стоката е предназначена за безвъзмездна доставка.

Ако при закупуването на бутилираната минерална вода е упражнено изцяло или частично право на приспадане на данъчен кредит, то на основание чл. 6, ал. 3, т. 1 от ЗДДС се счита, че е налице възмездна доставка, чиято данъчна основа се определя по реда на чл. 27, ал. 1 от ЗДДС – данъчната основа на доставката е равна на данъчната основа при придобиването на стоката.

Настоящото становище е принципно и е въз основа на изложената в запитването фактическа обстановка. В случаите, когато в производство, възложено по реда на **Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК)** се установи фактическа обстановка различна от посочената, Вие не може да се позовавате на разпоредбата на чл. 17, ал. 3 от ДОПК.